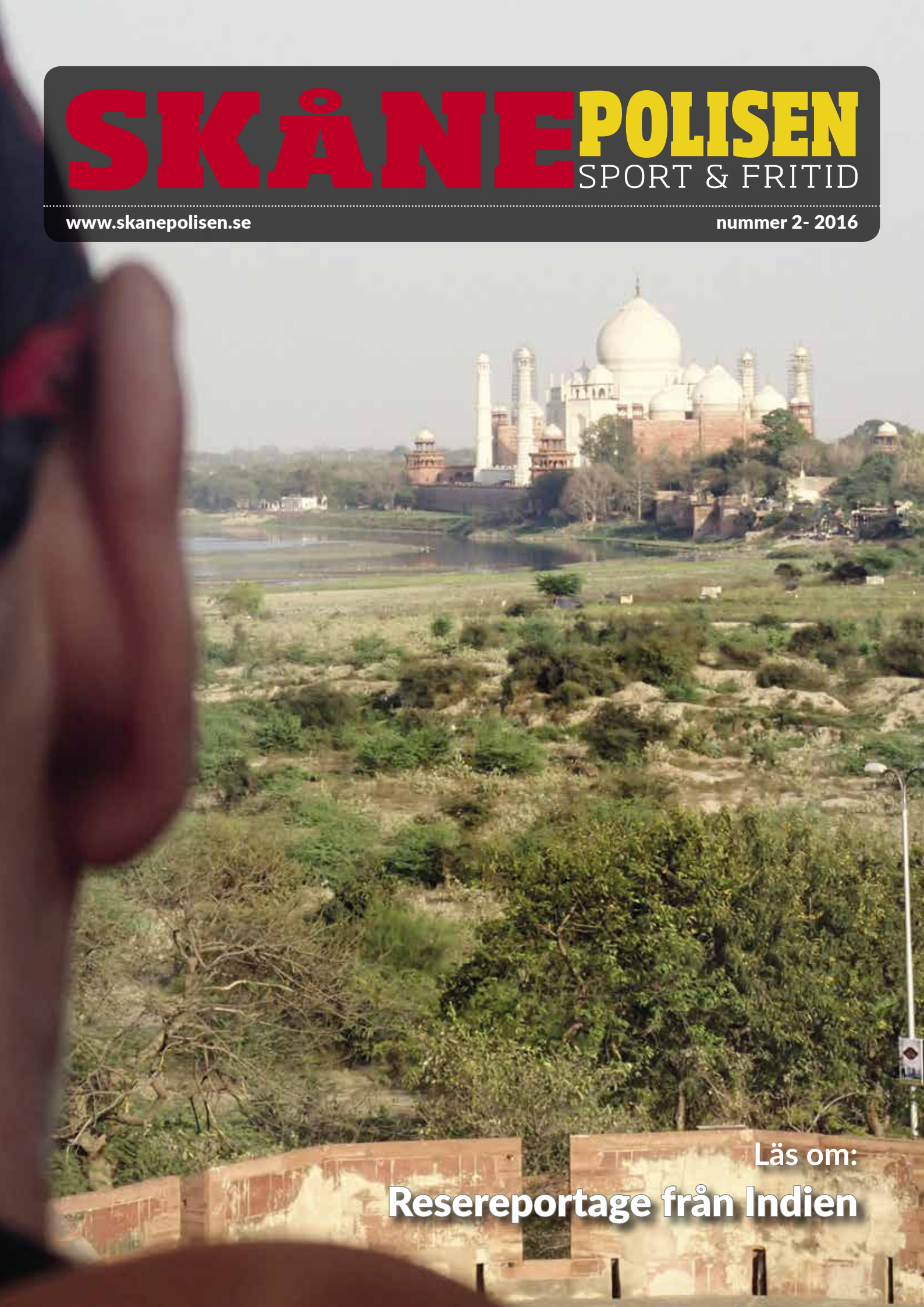

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 2- 2016

Läs om:
Resereportage från Indien

Ledare

Sommar, sommar, sommar...

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Lars Mahler, Malmö
E-post: redaktion@skanepolisen.se
www.skanepolisen.se

Adressändringar/ utebliven tidning:

Magnus Cederlund
E-post: info@skanepolisen.se

Materialstopp till redaktion och utgivningsplan 2016:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	9 mars	v 15
2	18 maj	v 25
3	24 augusti	v 39
4	16 november	v 51

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Micke spanar mot Taj Mahal från Röda fortet. Foto: Karin

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tryck:

Åkessons – GPC Tryck
Emmaboda – Växjö

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)
ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhängare till dessa.

Äntligen är den här! Fast om man ska vara riktigt ärlig tycker jag att vi gick från typisk skånsk vinter till typisk skånsk sommar på bara någon vecka.

Styrelsen har haft några möten där vi bl.a. har fattat några beslut om extra-tilldelning av medel till de sektioner som är aktiva med sina medlemmar och deltagande i tävlingar. I samband med detta vill jag erinra om att det finns ett motprestationskrav från styrelsen och det är att ni producerar artiklar kring era event. Ni får gärna skriva lite om förberedelserna innan själva tävlingen och självklar återrapportering från tävlingsdagarna och då med tillhörande högupplösta bilder. Ska vår tidning överleva är vi beroende av intressanta artiklar från medlemmarna.

Förra veckan var jag ute och gjorde min kompetensskjutning för tjänstevapnet. Vi var ute på Spillepengen och jag måste säga att för en som börjar närma sig 60 bast så är ljuset av direkt avgörande betydelse och att skjuta utomhus är att rekommendera. Hur som helst gick det bra och instruktören var lycklig så han nästan grät...

Jag måste därför ta tillfället i akt och berätta om en kompetensskjutning vi hade en gång i början på 80-talet på Maglarps skjutbana utanför Trelleborg. På den tiden var det Waltern, snöret och hölstret som satt på "fel sida" (sabeln var dock avskaffad några år tidigare). Instruktören tyckte att vi inte bara skulle stå och skjuta prick på 50 meter utan det skulle bli lite action också. Sagt och gjort, vi skulle öva framryckning med fordon där vi blev beskjutna framifrån. Föraren skulle då hastigt stanna och man öppnade båda dörrar-

na som skydd och därefter skulle man sitta bakom dörrarna och skjuta på pappfigurer 20 meter framför bilen. Instruktören tyckte att vi skulle använda hans privata bil (vilket han bittert kom att ångra) och jag och en kollega satte oss i hans bruna SAAB 99 och kände oss mycket laddade. Övningen började och kollegan körde fram mot platsen där vi skulle stanna. Han körde dock något för långt fram och pappfigurerna kom lite väl nära bilen. När han stannade och vi kastade oss ur bilen fastnade kollegan i säkerhetsbältet, så han kom inte riktigt ut bakom förardörren. Jag hade kommit ut och påbörjade eldgivning mot pappfiguren. Kollegan blev ganska stressad och flyttade över Waltern till vänster hand för att skjuta från sin sida. Alla som försökt skjuta med "fel hand" vet hur svårt det är...

När övningen avbröts och rök och damm skingrades kunde instruktören konstatera att han numera hade två fina långsgående fåror i motorhuvens vänstra sida. Vi övade aldrig mer skjutning från bil med instruktörernas egna bilar men det var trots allt ganska gott med tårta den eftermiddagen.

Styrelsen och jag tillönskar er alla en skön sommar förhoppningsvis med mycket aktiviteter. Själv har jag nyligen blivit morfar och funderar på hur man sätter fast en barnstol i cabben. Hon måste ju få känna på lite fart och fläkt och inte bara ligga i mammas trygga famn och lapa mjölk.

Må väl alla!

Stefan Sintéus
Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare	1	Polis-SM i bowling 2016.....	12
MPGIs sektionsledare.....	2	Sidvagnsmotocross för länge sedan	14
Mahler begär ordet	3	Boktipset	15
Reseberättelse från Indien	4	Fotbollssektionen rapporterar	16
Boulesektionen: Till minne av Gert Mårtensson .	9	Polisens Musikkår Region Syd	17
SM i boxning.....	10	Trestads i golf	18
Tävlingskalender för 2016	10	Rekommenderad sommarläsning	19
Golf: Söderslaget.....	11	Kriminalkommissarien berättar	20
Adressändring	11	Finn fem fel.....	24

MPGIs sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Handbollssektionen herr

Sektionsansvarig
Lars Kyd Larsson
Tel. 010-561 89 70
lars-i.larsson@malmo.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Sektionsansvarig
Anders Larsson
Tel. 010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Golfsektionen

Ordförande
Göran Holmgren
Tel. 010-561 45 57
Mobil 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Boulesektionen

Ordförande
Jan Ohlin
Tel. 010-561 55 78
jan.ohlin@polisen.se

Fotbollssektionen dam:

Sektionsansvarig
Anna Palmblad
anna.palmblad@polisen.se

Innebandy:

Sektionsansvarig
Patrik Lundström

Bowling: (vilande)

Sektionsansvarig
Thomas Stenbeck
thosten@globalnet.net

Fotbollssektionen herr POMA:

Sektionsansvarig
Andreas Persson
Mobil 0733-75 11 97
andype@mail.com

Kraftsportssektionen:

Sektionsansvarig
Jarl Hansson
Mobil: 0733-483915
jarl.hansson@polisen.se

Mahler begär ordet

Var tar tiden vägen?

Ja, man kan verkligen undra. När du läser denna tidning är vi redan runt midsommar i juni månad. Halva året har vi redan lagt bakom oss. Jag kommer på mig själv med att jag fortfarande har en av ljusslingorna kvar i en buske från i julas. Förvisso har jag dragit ut sladden så den lyser inte, men den sitter där fortfarande. Kanske lika bra att låta den sitta kvar så är det bara att sticka i sladden i december igen.

Förmodligen är jag inte den ende som tycker att tiden springer iväg. Jag pratade med kollegan Ingemar Thureson för ett tag sedan i samband med att hans dotter tog SM-guld i boxning och om vilket du kan läsa i tidningen. Vi kom också in på det här med hur fort åren går och vi konstaterade att det är snart många år sedan vi började polisskolan. Ett enkelt räknestycke ger vid handen att $2016 - 1979 = 37$. 37 år sedan man hade upprop i aulan på polisskolan i Sörentorp utanför Solna i Stockholm. Var tog de åren vägen. Om jag tycker att polisåren gått fort, vad skall då inte före detta kollegan Sven Thufvesson från Helsingborg tycka, som har varit pensionär i många år och som har bidragit med intressant läsning om hans tid som "burkslav". Artikeln kan du läsa längre fram i tidningen. Nog om detta, tiden går och vi med den.

Jag vann

Jag tillåter mig att sträcka lite på mig eftersom jag lyckades vinna en så kallad månadstävling på Assartorps golfbana den 29 april och dessutom på min födelsedag. Med andra ord så är golfsäsongen i full gång där tävlingar avlöser varandra på olika banor och inte minst då MPGI-touren.

"Det viktigaste är inte att vinna", visst är det så, men nog katten är det ganska kul att vinna också. Jag har vunnit förut men det var flera år sedan senast och avgörandet den 29 april kom inte förrän långt in på kvällen när samtliga hade spelat klart. Spänning saknades inte heller eftersom det krävdes ett räknestycke i den högre matteskolan där Christian xxxxxxxx med hjälp av tabeller, formler och regeltolkningsar lyckades klura ut att undertecknad hade segrat. Något jag följde med stort intresse under kvällen på en restaurang i Lund i sällskap med familjen. Om det var jämnt vid den tävlingen så var det desto ojämnare vid nästa tävling på Örestads golfbana den 17 maj där Helene Dagsberg sopade banan med hela "gubbagänget" och segrade på magnifika 62 slag netto. Stort grattis och förhoppningsvis kan detta sporra fler tjejer till att delta i MPGI-touren.

Jag dröjer mig kvar i golfens värld och

slår även ett slag för 3-stadstävlingen och Skåneslaget (kommer att byta namn) som spelades i slutet på april respektive i början av maj. Tävlingar som du kan läsa om i tidningen.

Vi är redan inne i den första sommarsemester månaden som säkert innebär resor kors och tvärs i världen för en del. Tillhör du en av dem som inte kommer att resa i sommar så kan du med fördel läsa om Micke och Karins häftiga resa till Indien. En resa utöver det vanliga som säkert är ett oförglömligt minne för dem båda.

Det känns som om det är dags att vända blad så att du kan börja ta del av- och njuta av tidningens innehåll oavsett om du har semester eller ej. I september är det tid med årets tredje nummer av Skånepolisens Sport och Fritid. Den tidningen är än så länge ett oskrivet blad. Varför inte se till att något av de bladen blir dina. Som alltid är du välkommen med dina upplevelser till adressen redaktion@skanepolis.se

Jag önskar dig en härlig sommar och en avkopplande semester. Själv skall jag åtminstone se till att få bort ljusslingan. Det borde vara överkomligt.

Lars Mahler

Chefred. & redaktionssekr.

I maharajornas ökenland

Under lång tid hade vi drömt om att göra en äventyrsresa i maharajornas gamla ökenland, Rajasthan i nordvästra Indien, på gränsen till Pakistan. Vi hade planerat i ett par år, och detaljplanerat med tågbiljetter och boenden de senaste sex månaderna. Några veckor innan avresa drabbades jag av förmaksflimmer som inte ville släppa. Det var lång väntetid till specialistvård, och då inte läkarna gav något direkt resestopp, jag nämnde dock inte vart vi skulle resa, var det inget som kunde stoppa oss...

Med flyg via Qatar skulle vi ta oss till Delhi. Efter några nätter i denna 18-miljoners stad skulle det sedan bära av med tåg till Agra och Taj Mahal. Två dagar senare var planen att med tåg ta oss västerut mot Jaipur, den rosa staden, för att sedan fortsätta västerut mot Jodhpur, den blå staden. Efter några nätter i Jodhpur var resplanen riktad norrut mot Bikaner med besök i råtemplet Karni Mata, som egentligen var det primära målet med hela resan från början.

Efter detta hade vi biljetter för att göra den långa tågresan tillbaka till Delhi, där vi sedan skulle ta inrikesflyget ner till Goa, som vi har erfarenhet av sedan sex gånger tidigare. Nu satt vi plötsligt på Kastrup och insåg: Äventyret kunde börja!

Efter tolv timmars flygning landade vi i Delhi. En reseagent skulle möta upp på flygplatsen med våra i förhand betalda tågbiljetter. När jag vid bokningen frågade om hur vi skulle hitta denna biljettkille på den gigantiska flygplatsen fick jag till svar: -Han hittar er. Så skedde också, och snart satt vi prydda i tageteskransar runt halsen i bil på väg in i Delhi.

Jag får ofta frågan: Hur är Indien? Detta måste vara en av världens svåraste frågor att besvara. Tänk dig fyra Indier som alla besökt Europa, men på olika ställen. En har vandrat på skotska höglandet, en har varit på nattklubb i Magaluf, en tredje har bott i en by i Albanien medan den siste har åkt runt i London, och så skall de enas om att kort besvara: Hur är Europa? Ungefär så känns det att svara på hur Indien är. Du kastas hela tiden mellan himmel och helvete.

Du vet att du är i Indien när värmen är outhärdlig samtidigt som smogen sticker i luftrören. När servitören konstant har ett finger uppe i näsan och när de du pratar med lyckas såväl rapa som hosta samtidigt i ditt ansikte. När tiggarna rycker i dina armar, och bärarna i dina väskor, och du ser män sitta på huk och bajsar längs vägen. Du vet att du är i Indien när den du tar i hand är kletig av matrester i handen och du samtidigt vet att andra handen ersätter vårt toalettpapper. Du vet det när husens avlopp rinner längs trottoaren samtidigt som du vadar bland sopor tillsammans med

kor, grisar, hundar, råttor, kor och kor, i en ljudvolym som inte går att beskriva.

Du vet också, definitivt, att du är i Indien då solen värmer, himmeln är blå, maten är underbar och servicen vänlig. När priserna är låga och du ständigt möts av vänlighet, artighet, nyfikenhet och leenden. Du vet att du är i Indien när varje ögonblick bjuder på äventyr och mysterium, när du kan ta dig till fantastiska stränder och/eller djungler. När du känner att du är i alltings ursprung, och du ständigt möts av fantastisk kultur och historia. Kort sagt, du vet att du är i Indien när du under samma eftermiddag upprepade gånger har sagt -Aldrig mer, och, -Vi måste snart tillbaka hit...

Delhi är närmast obeskrivligt, så jag ger mig inte in på att försöka beskriva. Måste dock nämna att vi fick uppleva den ultimata trängseln genom att åka tunnelbana till metrostationen Karol bagh. När vagnen var så full att trängseln gjorde det svårt att andas kom vi till nästa station. Där steg det på 25 personer till in i vagnen, sedan upprepades detta vid nästa, och nästa och nästa. Efter två nätter i Delhi, där vi bland annat besökte världens största hindutempel, såg Delhis piketbuss medan vi besökte regeringsområdet med bland annat presidentpalatset, åt världens godaste streetfood och besökte Gandhis kremeringsplats, kom vi till kaoset på en av Delhis många tågstationer klockan fem på morgonen för transport mot Agra. Med vilja, kunskap, envishet, skinn på näsan samt lite tur kan man eventuellt själv reda ut hur man skall bete sig för att komma in på stationen med alla säkerhetskontroller och alternativa ingångar. Vi hade betalt en chaufför för att hjälpa oss till rätt station, perong och tåg på denna, vår första etapp, vilket visade sig vara välinvesterade pengar. Själva resan gick bra, och plötsligt stod vi själva i Agra, hemstaden för världens underverk, Taj Mahal!

I Agra hade vi många äventyr. Bland annat blev vi bjudna på bröllopsfest! I Indien innebär ett mellanstort bröllop runt 400 gäster. Om det dessutom kommer främlingar på festen innebär det tur för brudparet, vilket gör att du är varmt välkommen in på dessa fester. Denna fest blev ett minne för livet.

Huvudattraktionen i Agra är så klart det gigantiska gravmonumentet Taj Mahal. Trots att man sett det så många gånger på bild kan man inte låta bli att förstummas av dess skönhet. Vi besökte baksidan av Taj Mahal i solnedgången, och sedan framsidan nästa dag i soluppgång. Fantastisk upplevelse... Vi besökte även Röda fortet. Ett enastående fort där skaparen av Taj Mahal låstes in för resten av sitt liv av sin son. I fortets trädgårdar finns fullt av gröna papegojor, och ekorrar som gärna hoppar upp i din hand för några smulor bröd.

Tidigt morgonen därpå tog vi på egen hand tåget mot Jaipur, staden som målades helt i rosa färg för att välkomna prinsen av Wales när han kom på besök 1874. Väl framme checkade vi in på ett av de otaliga palatsliknande bostadshus där förmögna personer bott eller bor, och sedan tvingats öppna upp som hotell för att klara ekonomin med underhåll m m. Boendet var prytt i världens alla färger och såg precis så indiskt ut som man trott bara fanns i fantasin. I Jaipur, en betydligt mindre stad än Delhi, "bara" drygt tre miljoner invånare, hade vi två stora hållpunkter. Dels skulle vi besöka "monkey rebels", kända från bla BBC och National Geografiks program om aporna i Galta templet som tagit över en del av staden som de regelbundet plundrar efter behag. Dels skulle Karin få sin "Eleday" en hel dag med egen elefant att festmåla, mata, rida och bada med, som hon fått av mig i julkapp.

Aporna bor i Galtatemplet, där de tillbeds av troende till apguden Hanuman. De äger verkligen detta tempelområde, vari-

Piketen i New Delhi.

Micke matar Röda fortets ekorrar.

Micke blir välsignad i Aptemplet.

Karin framför Gandhis kremeringsplats.

från de planerar sina plundringsräder in till staden.

Efter en timmes färd med tuctuc till utkanten av staden kom vi till bergen som omringar Jaipur. Vi hade sedan en vandring längs en stig i sicksack upp för berget tills vi kom till toppen, något som tog rejält på krafterna som redan var reducerade av ett ojämnt rusande hjärta. Väl på toppen bar det av neråt till Galta templet som till synes legat bortglömt i hundratals år. Vi blev välsignade av prästerna som sköter om templet, innan vi blev mötta och välkomnade av delar av apflocken. Aporna lokaliserade snabbt i vilken ficka jag hade nötter, och tre apor hoppade upp på mig och tömde mina fickor. Det var ett snabbt genomfört rån. De nöjde sig med detta stöldgods, och lät oss sedan i lugn och ro njuta av deras sällskap i denna i övrigt närmast folktomma och öde tempelstad. Aporna är fantastiska simmare och dykare, och vi förbluffades hur länge de kunde simma under ytan i templets dammar, dit också heliga män kom för att tvätta sina fötter och tillbe Hanuman.

Efter denna upplevelse, och en tuff vandring tillbaka, bar det av mot Eleday. Vi var de enda besökarna på denna elefantranch som för tillfället hade de flesta elefanterna uthyrda till olika bröllop. Vi hade varit noggranna i vårt val av elefantranch, då vi är mycket måna om att elefanterna skall ha det bra. Karins elefant var en stor och snäll hona som vi först fick lära känna genom mycket kroppskontakt, innan vi bjöds på en riddur genom byn i klassisk elefantsadel. Väl tillbaka fick vi festmåla henne, något som görs dagligen på Indiens elefan-

ter som ständigt används till olika festligheter och religiösa händelser. De verkar tycka om den kontakten och uppmärksamheten. Jag och Karin fick sedan tillsammans med hennes skötare rida barbacka till den pool vi sedan skulle bada med henne i. Vi skrubgade henne ren från våra målningar, och vi hade ett klassiskt vattenkrig med henne. Hon älskade det och jag tyckte mig se ett leende när hon sprutade oss dyngsura med vatten från snabeln. Vi hade en jättetrevlig stund i poolen, innan belöning i form av 12 kilo bananer väntade. Vi matade henne banan för banan med händerna rakt in i hennes gap, något som var mycket uppskattat. Efter denna perfekta avslutning tackade vi för oss, och begav oss vidare.

Vi besökte sedan Waterpalace, ett tempel ute i en sjö där 4 våningar är under ytan, känt från en James Bond-film. Vi besökte också Hawa Mahal, vindarnas palats, med sina 100-tals små fönster varifrån Maharajans haremsdamer kunde se vad som hände utanför palatsets murar. Vi hade sedan ytterligare en natt i Jaipur, innan vi med tåg fortsatte västerut mot Jodhpur, den blå staden.

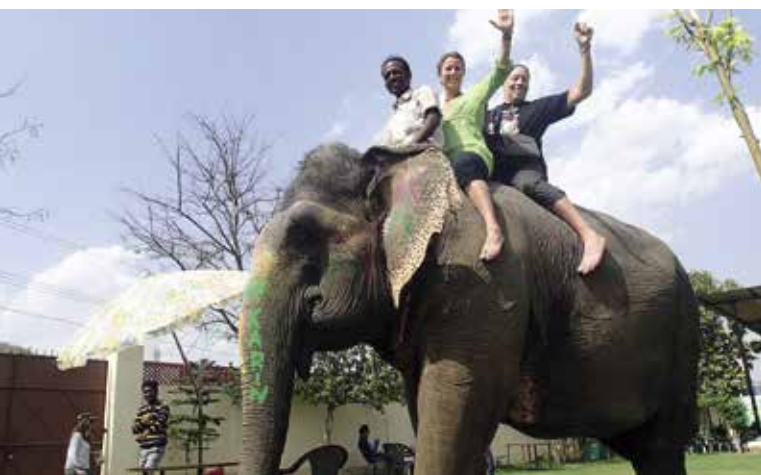
Även denna tågres, på 5 timmar, gick bra. Vi åkte express-tåg som rusade fram i våldsamma 45 km/h. När vi kommit halvvägs kom ett team med städare genom tågvagnen. Karin och jag log, då detta var första steget i rätt riktning vi sett vad gäller renhållning. De samlade ihop alla flaskor, matrester och tallriker i en stor säck. När hela vagnen var städad öppnade de dörren och kastade ut soporna i naturen, och påbörjade "städningen" av nästa vagn.

Micke blir välkommen till Galta templet.

Badbus med elefant.

Barbackaridning till poolen.

Trångt i tunnelbanan även när många gått av.

Micke och Waterpalace.

Ett av många sockeryoughurtsfat.

Framme i Jodhpur åkte vi tuctuc till palatset vi skulle bo i. Detta var förre Maharajan av Jodhpurs gamla jaktstolt. Hans stallbyggnad var ombyggt till hotell, och det var oerhört häftigt att bo i denna lyxiga spilta. Maharajans jaktskog hade förvandlats till en fantastisk park, nu fylld av påfåglar och apor. Mitt i allt, bakom romerska stenvalv i otrolig grönska hade de förvandlat en gammal fontän till världens vackraste swimmingpool. På valven promenerade påfåglar, längs poolen satt apor. Vi var de enda besökarna som njöt av poolen, och när man steg upp ur poolen serverades kall öl på silverfat.

Vi åt och drack kungligt, och somnade sedan lika kungligt. Vi vaknade dock tidigt av ett oerhört oväsen. Utanför ytterdörren stod tre påfåglar och skrek, och på taket stod några apor och hoppade så att takpannorna skakade. Vi konstaterade att vi definitivt kunde ha väckts på sämre sätt, trots allt... I Jodhpur besökte vi bland annat dess enorma huvudpalats, beläget på en 100 meter hög klippa, det enda palats i Rajasthan som aldrig intagits. Vi hade turen att få se den indiska kamelburna gränspolis i paraduniform, och på vårt boende blev vi så uppassade att vi kände oss som Maharajor själva. På tredje dagen var det dags för nästa tågäventyr. Vi skulle nu mot Bikaner, sista staden innan öknens som sedan bara leder till Pakistan börjar.

Första kvällen i Bikaner blev speciell. Jag och Karin var de enda gästerna, och hade personalens fulla uppmärksamhet. Vi åt en fantastisk middag på deras uteservering under tusentals stjärnor, och dessutom fullmåne. Vi serverades av tre servitörer, som på indiskt finrestaurangmaner inte accepterade att vi lade upp maten själva. En nickning åt kyparen, sedan en nickning mot riset, och vips kom de springande och fyllde på en sked ris. En ny nickning mot ölflaskan, och glaset fylldes på. Efter denna, inte så ansträngande kväll, vaknade vi upp tidigt till 30 graders värme, och äntligen, äntligen var det dags att besöka rätttemplet Karni Mata!

Vi har själv tamråttor hemma som ligger oss oerhört varmt om hjärtat, så vi hade verkligen längtat till att få uppleva Karni Mata. Google gärna på detta namn, så får ni se hänförande råttbilder! Karni Mata är ett tempel vari cirka 15.000 råttor springer fritt på golv och väggar, och tillbeds av dyrkarna till Karni Mata. Området kring templet är byggt som en marknadsplats med massor av stånd som säljer gåvor till råttorna. Populära gåvor är stora chokladaskar, plattor med torkad frukt, påsar med blandade nötter och något som påminner

om ostbågar. Alla besökare är vackert klädda, och många har vallfärdat långt för att få tillbe råttorna, som är visa män som återfötts såsom råttor. Några få av råttorna är vita, och detta är helgonet Karni Mata själv och hennes söner. Många kommer dit med sina nyfödda barn eller sjuka föräldrar, för att få dem välsignade av råttorna. Man lägger ut mat och godis på fat till råttorna, och präster fyller ständigt på fat med söttad yoghurt. Råttorna mumsar i sig av ostbågar och annat, sedan äter besökarna själv lite av de smulor som råttorna lämnat efter sig för att få helgedomen i kroppen. På samma sätt dricker man lite av det vatten råttorna druckit eller badat i. Vi saknade våra egna råttor, så jag gick omkring med ett lyckligt leende under hela tiden, även om det onekligen är skillnad på 2-3 råttor, och 15.000 på samma gång...

Jag satte mig ner, och genast hade jag ett gäng råttor som sprang upp på ryggen och på mina ben. En av dem lade sig på mina stickade strumpor för att vila, en annan hoppade upp på min handväska för en snålksjuts. Efter en timme var vi nöjda och belåtna, tackade orkestern som sitter i templet för att spela musik för råttorna, och begav oss vidare mot världens enda statligt kontrollerade dromedaruppfödning ranch!

På farmen har man dromedarer för mjölkning, kapplöpning och som dragdjur. Man försöker nu avla fram en dromedar som är snabb, stark och ger mycket mjölk. Mjölken används bland annat till tillverkning av glass. Bönderna i området får gratis komma dit med sina honor för att träffa en stilig hane. Dromedarerna används också i årliga skönhetsstävlingar, och vi hade den stora glädjen att få träffa en pensionerad Mr Bikaner 2009!

Efter lite dromedarshopping bar det åter mot en mysig restaurangkväll innan morgondagen då vi skulle korsa Rajasthan på väg tillbaka till Delhi. Vi stannade till för att ta några bilder med hem från hovrätten i Bikaner, en något annorlunda domstolsbyggnad jämfört med i Malmö.

Det blev en lång tågresa, drygt åtta timmar, men med ännu mer sinnesintryck i bagaget kom vi tillbaka till vårt hotell i 18-miljonersstaden för en natts vila innan det var dags för inrikesflyg till Goa. Flyget var litet, och proppfullt med indier som likt de flesta indier haft en dröm, att en gång i livet få uppleva en helg i Goa, och nu var på väg att få detta uppfyllt. Tänk att få se havet, tänk att få smaka öl, och tänk på att kunna titta på kvinnors bara knän och vader... Folk gick omkring i flyget, skrattade, pratade, öppnade bagagehyllan såväl

Snålskjuts.

Holifest.

Hovrätten i Bikaner.

Utsikt från sängkanten i Agonda.

under start som vid landning. Flygvärdinnorna hade ett tufft jobb! Efter två timmars flygning stod vi till slut likväl på marken i Goa. Vi tog taxi till Candolim i norra Goa. Då detta var vårt sjunde besök här kändes allt bekant och lite som hemma. Vi har tidigare sett Goa som Indien, men efter vårt besök i Rajasthan framstår Goa allt mer som en mix mellan Indien och sydeuropa. Inte så konstigt då Goa så sent som för sextio år sedan var en portugisisk koloni. För förstagångsbesökaren framstår säkert Goa som ett vilt och tokigt Indien, men som sagt, allting är relativt!!

Vi hade fyra härliga dagar i Candolim med sin halvmil långa strand, härliga soldagar med mycket god mat och dryck. Vi hälsade på lite vänner vi lärt känna, fick sytt upp lite kläder och shoppade loss bland gatustånden. På fjärde dagen tog vi den tre timmar långa taxiresan till Agonda i södra Goa. Agonda är ett av de lugnaste ställena i Goa med enbart provisoriska strandhyddor som bara får vara monterade på stranden november t.o.m maj. När vi anlände hade vi turen att få ett smakprov på deras färgfestival Holi, där man kastar färg och kletar in varandra i jordens alla färger. Man firar detta i två dagar, och det rekommenderas att inte ha sina bästa kläder på sig. Googla gärna "Holi festival" för spektakulära bilder!

Havssköldpaddor kommer på nätterna upp för att gräva ner ägg på stranden, och p.g.a detta skall allting vara tyst efter 23.00 i hela Agonda. På natten kommer de enda ljuden från vågor, syrsor och från sporadiska hunduppgörelser. Under fem underbara dagar bodde vi i en fantastisk strandkoja med havsutsikt från sängen, egna solstolar och middagsbord, med baren runt hörnan. Som mest tog vi några promenader längs bygatan i den 35-gradiga värmen. I havet var det höga vågor, men då vattnet höll 30 grader var det inte mycket till svalka. Vi hade dock förnuftet att stanna upp och

inse att om vi inte hade värre problem än så här, skulle vi inte klaga.

Till slut tvingades vi dock inse att vi efter tre fantastiska veckor måste börja tänka på den oundvikliga hemresan. Det var dags för äventyrets sista etapp. Klockan två på natten begav vi oss i den svarta natten mot flygplatsen och det tidiga morgonflyget som skulle ta oss via Qatar till Kastrup. På Qatars flygplats hade vi sju timmars uppehåll, vilket vi förvandlade så att tiden nästan gick för fort. Jag hyrde in mig i loungeen med all den mat, dryck, komfort och service som gjorde att man kände sig som en shejk. Buffeten ändrade karaktär efter tiden på dygnet, medan drinkarna var de samma oavsett man befann sig i mediarummet, spelrummet eller i baren. Under tiden njöt Karin i den sanslösa swimmingpoolen, som innebar att man simmar 25-meterslängder i taket ovanför alla människor som jäktar till sina flyg. Efteråt följde massage och något gott att dricka.

Hela resan var välplanerad, men med så många transporter, boenden och eventuella oförutsedda händelser som kan hända var vi otroligt tacksamma för att allting flöt så bra. Väl hemma väntade en omstart av hjärtat, som också gick bra, och nu väntar om några veckor 30-gångers jubileum i vårt älskade Prag.

Vi skissar återigen på en Indienresa, men fram tills dess det kan ske har vi minnena från detta äventyr att leva på, ty livet är en resa, livet är att resa...

för Micke och Karin
MICKE

Boulesektionen:

Till minne av Gert Mårtensson

Reportaget ifrån boulesektionen handlar denna gång enbart om Gert Mårtensson, som lämnat oss i stor sorg och saknad.

Jag tar inte in något foto på honom eftersom jag tycker att var och en av oss kan minnas honom på sitt sätt.

Gert Mårtensson arbetade sista tiden (innan pension) på näpo City (Davidhall) som utredare av vardagsbrottsligheten och här jobbade han och jag tillsammans i 6-7 år. Gert var en erfaren utredare efter att ha arbetat både på våld och bedrägeri och han lärde mig mycket om utredningar. Gert var alltid glad och positiv och såg inga hinder. När jag tyckte att det såg mörkt ut kom han alltid och lade armen om halsen och sa: "Detta löser vi Ohlin".

När det gäller boule tror jag att han var en av dem som fick mig att börja spela boule. Gert har varit med i boulesektionen ifrån starten (långt innan jag började) och han var sekreterare i sektionen i många år.

Jag tror också att det var Gert som såg till att det blev en vår- och höstträff med enbart oss ifrån polisen och från början träffades vi hos Gert, som då hade en kolonistuga på Ärtholmen. Det fanns en mindre grusplan som var till för olika spel i närheten av stugan och där spelade vi boule.

Det var troligtvis Gert som började med korvgrillning i samband med dessa träffar. Jag är ganska säker på en sak och det är att Gert själv innehar rekordet i uppatna korvar under åren som gått.

Det var en del som tyckte att Gert drack för mycket öl, men han drack ald-

rig mer än att han kunde spela boule och detta var han mycket bra på. Därför ingick han i polisens lag 1 som spelade i högsta serien i korpen.

Vid en av dessa träffar på Ärtholmen kommer jag ihåg att han hade bjudit in två proffsspelare som skulle lära oss amatörer hur det gick till att spela boule.

Gert tyckte tydligen vid tillfället att vi spelade för dåligt. Om det hjälpte eller ej vill jag låta vara osagt.

Efter några år på Ärtholmen (då tänker jag boule) sålde Gert kolonistugan och köpte husbil och vi fick flytta träffarna till Tommy Roth istället.

Jag vet att Gert och hans familj haft många trevliga stunder med husbilen. Kerstin berättade att hon och Gert skulle firat 50-årig bröllopsdag nu i maj. Mina gratulationer till detta.

Gert spelade boule så sent som 2015 och han missade aldrig någon vår- eller höstträff, men nu i våras var han inte med. När jag besökte honom nu under våren berättade han att han drabbats av cancer och att han hade ont i magen, efter detta gick det bara några veckor så var han borta.

Vi var en del gamla poliser som var med på begravningen. Begravningen var mycket fin och det spelades bl.a. Änglahund av Hasse Andersson (dock utan sång). Detta måste betyda att Gert och jag hade ännu en sak gemensamt, nämligen att vi tycker om hundar.

Ett stort tack för att jag fick lära känna dig.

Malmö 2016-05-12
Jan Ohlin

Min älskade Make
Vår käre Pappa
Min Morfar
Vår Svärfar

**Gert
Mårtensson**

* 7 oktober 1943

har idag stilla
insomnat

Malmö 21 april 2016

Kerstin
Annika och Håkan
Viktoria
Helen och Jonas
Sara, Jonathan
Släkt och vänner

*Får man ta hunden med
sig in i himlen?*

Begravningsgudstjänsten
ägde rum i Hyllie kyrka
tisdagen den 3 maj kl
11.00.
Ett stort tack till ASIH.

Annonsen som är från Sydsvenskan är modifierad, eftersom begravningen redan ägt rum.

SM i boxning

Baltiska hallen 13-15 maj 2016

Helgen 13-15 maj 2016 genomfördes SM i boxning i Baltiska hallen i Malmö. En av deltagarna var Christine Turesson som jobbar som polisassistent i yttre tjänst i Ystad. I Christines viktclass 81 kg var endast hon och Zabrina Holmström från Göteborg anmälda. Det blev direktfinal.

Zabrina hade innan matchen gått 16 matcher jämfört med Christines 3.

I finalen skrällde Christine och vann med domarsiffrorna 3-0, det var inget snack om saken.

Matchen direktkommenterades av förbundskaptenen som blev överraskad över Christine och gav lovord över hennes prestation.

Christine tävlar för Ystads SK och har boxats i knappt 2 år. Hon tränas av ingen mindre är exvärldsmästaren Armand Krajnc samt Per-Arne Ljung.

Under dessa två år har Christine haft ett ofrivilligt uppehåll p.g.a. en omfattande ryggskada. Men efter rätt hjälp, behandling och en jökla vilja kunde Christine göra comeback.

Veckorna inför SM tränade Christine två gånger om dagen minst tre dagar i veckan.

Under finalen hejade familj, pojkvän och klubbmedlemmar m.fl. på henne.

Stort grattis och lycka till med fortsatta karriären!

Lars-Håkan Lindholm

Per-Arne Ljung, Christine Turesson och Armand Krajnc.

Foto: Ellinor Turesson

Tävlingskalender för 2016

För mer info och aktuell kalender, se www.polisidrott.se/tavlingskalender

Datum	SPM 2016	Plats	Anm. senast	Övrigt	Datum	SPM 2016	Plats	Anm. senast	Övrigt
2016-08-13	Terränglöpning	Halmstad	2016-08-07		2016-09-24	Dynamiskt skytte	Nyköping	2016-08-21	
2016-08-21	Simning	Göteborg	2016-08-01	Öppet vatten	2016-10-08	OCR	Göteborg	2017-09-17	Hinderbanelöp.
2016-08-27	Triathlon	Tjörn	2016-08-09		2016-10-22	CrossFit	Stockholm	2016-10-01	
2016-08-30	Orient./fältsport	Borås	2016-08-02		2016-10-22	Beachvolleyboll	Stockholm	2016-10-07	
2016-09-01	Golf	Kalmar	2016-08-01	Inspel 31 aug		Gevär/kpist			
2016-09-07	Cykel	Karlstad	2016-08-18		2016-11-05	Judo	Halmstad	2016-10-28	
2016-09-07	Fotboll	Örebro	2016-03-31		2016-11-16	Innebandy	Karlskrona	2016-04-30	

Golf: Söderslaget

Söderslättens GK, Vellinge, 9 maj 2016

2015 var det tänkt att MPGLs golfare skulle möta golfare från PONV i den traditionsenliga tävlingen Skåneslaget. Tyvärr kunde inte PONV få ihop fullt lag så frågan gick då till POSS och polisen i Trelleborg. De nappade på tävlingen och spelet var igång. Vi har ännu inget bra namn på tävlingen men förslag finns och vi återkommer i frågan.

Den 9 maj var det dags för tävling igen mellan MPGL och POSS. Denna gång spelades tävlingen på Söderslättens GK utanför Vellinge. Banan var i bra skick, vädret var blåst men inget regn. På förmiddagen spelades det 4 matcher greensome. Greensome spelas i 2-man-

nalag där båda spelarna slår ut och sedan väjer man vilken boll man vill spela vidare på och då slår man vartannat slag tills bollen är i hål. Här delades poängen jämt mellan lagen och det stod 2-2 efter förmiddagens spel.

Mats Jennby är en känd profil i MPGLs golfsektion. Han har sen han gick i pension blivit en riktig svartfot då han spelar med POSS. Trots bra spel av Mats på förmiddagen där han tillsammans med Per Lunden vann mot undertecknad och Lars Mahler ville POSS "sälja" tillbaka Mats efter dagens spel. Mats förlorade nämligen på eftermiddagen i sin match mot Lena Öbrink. Lena spelade eftermiddagen från gul

(herrtee). Hon fick därmed lite fler slag men längre än normalt. Lena som gjort hole-in-one dagen innan var i storslag och red på sitt vinnande spel. Bäst i MPGL var för dagen Stefan Svensson som spelade in 2 poäng = vann båda sina matcher.

Under eftermiddagens singelspel var det jämt i många matcher där tre matcher inte avgjordes förrän på sista greenen. Till slut lyckades POSS-spelarna hålla nerverna under kontroll och vinna med 7,5-4,5. Vi i POMA får träna lite inför nästa år och kommer då igen med nya tag. Kanske lite mental träning och lite tips på psykningar...

Göran Holmgren

Returadress
Okänd ☐ Avflyttad
Returpostnr och Ort...
Bl 2214,28

Har eller ska du flytta? Får du inte tidningen längre?

Adressregistret till tidningen Skånepolisen är inte kopplat till något annat register. Det innebär att vi inte per automatik får besked på om du har eller ska flytta. Du måste själv meddela tidningen detta genom att skicka ett mail till info@skanepolisen.se eller fylla i formuläret på hemsidan som du sedan mailar in.

Uppgifter vi behöver: Ange namn • din gamla adress • den nya adressen dit tidningen ska skickas.

Vill du inte ha tidningen längre måste du också meddela detta, till adressen ovan.

Polis-SM i bowling

11-12 maj 2016

Årets polis SM arrangerades av Alingsås-polisens idrottsförening. Många av spelarna hade valt First Grand Hotel som övernattningsställe, eftersom det låg på ett lagom gångavstånd från bowlinghallen.

Spelplats var Stures bowling strax intill centralstationen i Alingsås och tävlingen ägde rum 11 och 12 mars. Till start hade 47 spelare anmält sig.

När startskottet gick av stapeln kl. 10.00 på fredagen hade antalet decimerats till sammanlagt 42 p.g.a. olika incidenter. Totalt innehöll startfältet 19 seniorer, 20 oldboys och 3 damer.

Första spelomgången

Spelaren som intog bowlingbanorna kl. 10.00 hade som vanligt stora förväntningar på framför allt sig själva.

Efter bara en serie hade de flesta insett att banorna på Stures inte var vad

de var vana vid. Mycket svårspelade banor där det nästan var omöjligt att hitta en bra spellinje. Låga resultat var att vänta.

Mycket riktigt när den första spelomgångens åtta serier var avklarade hade enbart två spelare klarat av 1400 poäng. Daniel Larsson, Nacka 1587 och Thomas Gurell, Nacka 1488. Nämnas kan att vid fjorårets kvalspel hade Daniel fått ihop hela 1941 poäng på sina första åtta serier.

Andra spelomgången

Till andra start kom så bland annat Malmös spelare ner på banorna. Tillsammans med bland annat favoriterna från Göteborg med Per Olof Buller och Jonas Davidsson i spetsen.

Resultaten i andra starten blev kanske något högre över lag, men trots detta en bra bit under vad som är brukligt. P-O lyckades komma över 1500

med 1553 och ytterligare ett par man var över 1400.

När alla spelat färdigt hade 14 spelare placerat sig direkt till finalspelet. Sista man som gick direkt till finalspel var Niklas Gahne, Alingsås som fått ihop katastrofala 1278 poäng.

Bland de 14 återfanns glädjande nog både Bertil Gustafsson och Thomas Stenbeck från Malmö. Jan-Erik Sundberg retfullt på en 15:e plats och utansför direktkvalet. Han liksom många andra hoppades på återkvalet på lördagen.

Återkval

Lördagen inleddes med återkvalet. Här spelar, de som inte gått till final, en serie och de två som lyckats bäst tar de återstående två finalplatserna.

Vid en serie kan allt hända. En miss eller ett hål kan vara avgörande i negativ riktning.

Malmös fyrmanna lag från vänster: Christer Johannesson, Thomas Stenbeck, Jan-Erik Sundberg och Bertil Gustafsson.

Återigen fick Sundberg en retfull placering precis utanför de två som gick vidare, detta efter ett retfullt hål i slutrutorna.

Final

Finalspelet bjöd inte på några större överraskningar. Jonas Davidsson hittade plötsligt en fin spellinje i en av serierna. Här lyckades han slå tio strike i rad. Många var vi som önskade att han skulle få till den där serien på tolv strike i rad som alla bowlare drömmer om. Men efter de första tio perfekta slagen stod någon retfull kägla kvar och han får vänta på sin 300-serie.

Seniorklassen slutade med P-O Buller på första plats, Davidsson på silverplats och Daniel Larsson på bronsplatsen.

I oldboysklassen spelade Lennart Stenqvist, Borås på topp och slutade på första plats. Spelet om andra och tredje platsen var ganska jämn där ett flertal spelare hade chansen.

Till slut tog Per Adamsson från Eksjö silver och bronset gick till Thomas Stenbeck.

Damklassen var redan innan finalspelet avklarad eftersom enbart Ulrica Nordling från Borås lyckades kvalificera sig till finalspelet.

Hon fick ihop 966 poäng i finalen. Tvåa blev Susanne Svedholm, Göteborg och trea Eva Strömblad även hon från Göteborg.

Lagpriserna fördelades enligt följande:

4-mannalag:

1:a Nacka 1	5580
(Larsson, Larsson, Gurell och Pålsson)	
2:a Göteborg 1	5287
(Buller, Davidsson, Svedholm och Olsson)	
3:a Borås	5248
(Stenqvist, Nordling, T Andersson och Aronson)	

2-mannalag:

1:a Göteborg 1	2905
(Buller och Davidsson)	
2:a Nacka 1	2890
(T Larsson och D Larsson)	
3:a Borås 1	2819
(Stenqvist och Nordling)	

Nästa års SM kommer att arrangeras av Nackapolisen som fyller 60 år.

/eu Thomas Stenbeck

Stegfinalspelarna från vänster: Daniel Larsson, Nacka (1:a), Per-Olof Buller, Göteborg (2:a), Jonas Davidsson, Göteborg (3:a), Lennart Stenqvist, Borås (4:a) och Thomas Gurell, Nacka (5:a).

Seniorklassen från vänster: Daniel Larsson, Nacka (3:a), Per-Olof Buller, Göteborg (1:a) och Jonas Davidsson, Göteborg (2:a).

Oldboysklassen från vänster: Per Adamsson, Eksjö (2:a), Lennart Stenqvist, Borås (1:a) och Thomas Stenbeck, Malmö (3:a).

Damklassen från vänster: Eva Strömblad, Göteborg (3:a), Ulrica Nordling, Borås (1:a) och Susanne Svedholm, Göteborg (2:a).

Sidvagnsmotocross för länge sedan

Detta är återblickar från åren 1954–1956. Vi var två poliser i Helsingborg som bodde tillsammans, som satt i en av de få radiobilar som fanns på den tiden och som hade en hobby: Motorcyklar. Vi tävlade i sidvagnsmotocross men fick även en chans 1956 att köra tusenetersbana på Jägersro i Malmö. Vårt startnummer var 31. Hästarna fick lämna plats för många fler hästkrafter under en helg.

Vi tackade ja till inbjudan i synnerhet som vi skulle tävla mot danska ekipage. Vårt fordon togs till Malmö någon vecka tidigare för att hos generalagenten få ändrat på utväxlingsförhållandet. Mycket låg etta för endast några meters körning sedan tvåans växel med fullgas innan övriga hade växlat upp. Kostnaden var 700 kronor men beskedet var, vinner ni imorgon så bjuder firman på kostnaden!

Natten till tävlingsdagen sov vi i halmen på en av stallarna. Lite loppor i kläderna fick vi tåla eftersom logiet var gratis!

Vi kom till final efter två lopp. Ut på startlinjen, gummibandet släpptes, vi tog starten men flaggades av! Ett ekipage hade tappat sin besättning och

irrade runt mellan små dammar och blomrabatter med risk att hamna på banans motsatta del.

Ny start, vi hade röjt vår taktik för ett danskt ekipage som tog starten. Vi jagade under fyra och ett halvt varv. Dansken gled in i kurvorna för att hindra oss att göra omkörning. I sista kurvan samma glidning. Min kompis föraren skrek "höger" för omkörning på yttersidan. Det lyckades och vi blev vinnare av "landskampen". På jobbet blev vi bjudna på kaffe tillsammans med kommissarien och överkonstaplar. Unikt med sådant umgänge på 1950-talet.

I övrigt körde vi motocross på Ring Knutstorp, i Skövde samt i Eda intill norska gränsen. Startbidraget räckte inte för långa resor samt kostnaden att skicka ekipaget med andra tävlande som disponerade en liten lastbil. Dyrt, men gudarna skall veta att det var roligt!

Vi var Kurt Mellbris (numera avliden), född den 1 november 1929 och under-tecknad född den 8 november 1929.

Sven Thufvesson

Boktipset

Titel: Offer utan ansikte
Författare: Stefan Ahnhem
Förlag: Forum
www.forum.se
ISBN: 9789137142142

Om boken: En träslöjdslärare hittas brutalt mördad i sin slöjdsal. Bredvid kroppen har mördaren placerat ett klassfoto från början av 1980-talet, med mordoffrets ansikte överkryssat.

Fabian Risk återvänder med sin familj till hemstaden Helsingborg efter att i många år ha varit verksam vid Stockholmspolisens. Knappt hinner de anlända till det nya huset förrän han blir inkallad att bistå i utredningen av mordfallet. Offret är en av hans gamla klasskamrater och snart står det klart att mördaren följer en minutiöst utarbetad plan, som långt ifrån är slutförd.

Fabian dras djupare och djupare ned i utredningen, som väcker

minnen av förträngda tonårsförälskelser och brutal mobbning under skoltiden. Minnen han är allt annat än stolt över. Snart är han insnärjd i ett fall där inget riktigt är vad det tycks vara. Där jakten på en undanglidande mördare driver Fabian att ta allt större risker för att komma framåt i utredningen. Risker som får ödesdigra konsekvenser för både honom själv och hans omgivning.

Om författaren: I Offer utan ansikte tar den erfarne manusförfattaren Stefan Ahnhem den svenska spänningsromanen till nya höjder med ett intelligent kollage av psykologisk thriller, amerikansk seriemördaraction och skånsk deckartradition. En tät skildring av vad mobbning och utsatthet i barndomen kan göra med människor.

Stefan Ahnhem tilldelades debutantpriset Crimetime Specsavers Award 2015, för Offer utan ansikte.

I samarbete med: Mediahuset i Göteborg AB

Fotbollssektionen rapporterar

Inskickat 15 maj 2016

Hej alla nyfikna, här kommer det en artikel från fotbollssektionen.

Vi har nu klarat av den kalla vintern och vi var den 30 mars kl 17:30, redo för att återigen köra igång fotbollssäsongen 2016. Vi hade samlat ihop de gamla li-rarna och även fått tillskott av några nya intressanta spelare. Vi var taggade till tänderna!

Det var småkylligt men man kunde ändå känna spänningen i luften. Innan match möttes vi upp som vanligt och snacket var igång... det var äntligen premiär.

Klockan slog 17:30 när domaren blåste igång spelet och man märkte att nu var det dax!

Det blev en hyfsad premiär, som vi till slut förlorade med 3-4, men vad gjorde det, säsongen var äntligen igång.

Vi har i skrivande stund spelat 7 omgångar och vi har vunnit 2 stycken matcher. Det har inte blivit den start som vi hoppades på, men det är långt kvar till sommaruppehållet. Vi vann senast och det tänker vi fortsätta att göra.

Fick ett mail ifrån arrangören till Polis-SM uppe i Örebro den 7-8 september. Det var dags att anmäla sig, vilket vi gjorde. Efter lottning skulle vi spela kvalmatch mot kollegorna i Lund. Vi ska spela på hemmaplan, så det var bara att börja planera och fixa.

Matchen kommer att spelas den 25 maj i Malmö.

Det är alltid spännande att ta ut laget. Man tänker alltid att man inte får missa den där spelaren som kan avgöra till vår fördel.

Laget för kvalmatchen är i skrivande stund nästan klart, väntar på ett par besked.

Nu håller vi tummarna att det går vägen, för vi spelar gärna slutspelet i Örebro.
Andy P

Polisens Musikkår Region Syd

Musikkåren har under våren haft repetitioner till inte mindre än tre konserter. Och sista dag för inlämning av artiklar till tidningen har redan uppnått bäst före datum innan vi hunnit spela konserterna.

Veterandagen i Karlskrona

Den första konserten blir i Karlskrona där musikkåren tillsammans med Polismyndigheten i Blekinge och Amiralitetskyrkan gör en konsert på Veterandagen den 29 maj. Här samlas veteraner från olika vapenslag, där Amiralitetspastor Daniel Breimert inleder Veterandagen före konserten, som Kjell Olsson dirigerar. Efteråt blir det uttåg till och kransnedläggelse vid skeppet av Benjamin Topalovic och dagen avslutas med Tapto.

Kjell Olsson har lagt hela sin kunskap i att förbättra och skriva till i arrangemangen så att alla får sina stämmor, en syssla som Kjell alltid ägnar sig åt inför varje konsert. Idag har vi musiker som spelar på lite ovanliga instrument såsom fagott, oboe, basklarinett och engelskt horn. Det är inte alltid det finns möjlighet att lösgöra musikerna till dessa instrument och vissa kommer dessutom långväga från Malmö. Marie reser från Trollhättan och spelar horn. Att spela engelskt horn och bo i Halmstad är inte precis en genväg. Sen har vi musiker som studerar i Köpenhamn på musikhögskolan som t.ex. Ossian Edlund som 20 år gammal är en av Nordens bästa tubaspelare. Ossian kommer att framföra ett eget soloframträdande med melodin Czardas av Monti.

Konsert i Danmark

Nästa konsert är en utlandskonsert, som sker i Danmarks största stad, huvudstaden København. Det är en av Europas största kulturstäder som vi åker över till lördagen den 4 juni för att göra två konserter. Redan på den tiden när det gick båtar till København hamnade man i Nyhavn. Att gå från båtarna (eller båderna som svensken sa efter några bajer (öl)) gick man genom Nyhavn och fram till Kongens nytorv. När man kom till den första bron gick man över den och gick på den sida där alla krogarna och Tattovör Ole som tat-

toverade skånska män som kom från båtarna och danska sjömän. Stavningen är rätt men dansk. En av de mest tatuerade sjömän i Danmark var Kong Fredrik som var gift med vår gamle kungs syster Ingrid. Nu skall vi spela längst in i hamninloppet på en plats med ett ankare gjutet i järn. Besök Mindeankeret som ligger vid slutet av hamnen. Ankeret är ett nationalmonument och hedrar de 1 700 danska soldater som satte livet till under andra världskriget.

Här håller vi konsert under en timme i (förhoppningsvis) gassande sol och till en publik från hela världen. Här kommer att finnas japaner, tyskar, danskar och massor av svenskar som fortfarande kommer till Nyhavn.

På eftermiddagen tar vi oss ut till Bakken. Klockan 12.00 öppnar Bakken och denna dag är det blåsmusikens dag och första orkester publiken får lyssna till är Herlev Concert Band. Klockan 15.35 kommer vi att höra Trelleborgs musikkår och 16.15 är det dags för Polisens Musikkår Region Syd. Under hela eftermiddagen spelar ett femtontal orkestrar på tre olika platser.

Till sist är det dags för hela Sveriges nationaldag. Stortorget i Malmö blir ett festtorg nästan liknande Norges nationaldag med många vinkande fa-

nor av barn i alla åldrar. Folkdans avlöses av sångkör från någon malmöskola.

Sommaren är kort... sjöng Thomas Ledin. Det mesta regna bort, men nu är den här så ta för dig solen skiner idag, hösten kommer snart, de går med vindens fart.

Halva juni, juli och halva augusti har vi ledigt och vad gör vi då? Putsar våra instrument? Sitter och tränar på skalor? Utan att göra ner någon i orkestern vet jag att de som har möjlighet att repa gör det. Ett flertal spelar i sommarorkestrar i hela landet och de flesta tar fram sitt instrument då och då för att se om det finns ljud i klarinetten, trumpeterna eller hornet. Det är så det fungerar under sommaren. En orkester av bästa klass måste repetera även när orkestern tar ledigt. Tro det eller ej.

Det får inte bli en överraskning att det helt plötsligt blir höst och att notgruppen lagt fram höstens repertoar. Tillsammans med Polisens kör blir det julkonserter i både Korsbackakyrkan i Kävlinge och S:t Johanneskyrkan i Malmö innan det blir vårkonsert med Gunhild Carling och Rickard Söderberg på Malmö Live (se separat annons). Det verkar vara långt dit med helt plötsligt är sommaren över och det blir höst, vinter och så är våren här igen.

Kjell-Arne Friberg

MALMÖ
LIVE
KONSERTHUS

POLISENS KÖR POLISENS MUSIKKÅR

Dirigenter Sasa Krstic och Kjell Olsson

Konsert Malmö Live

12 mars 2017 kl 16.00
Info: www.polismusik.se

Gunhild
Carling

Rickard
Söderberg

Biljetter säljes på kundcenter Malmö Live
tel. 040 - 34 35 00
<http://Malmölive.se>

Trestads i golf

Åsundsholms GK, 2-4 maj 2016

Tidig morgon, när våren äntligen kommit till Skåne, startade årets lag sin resa norrut för en av årets höjdpunkter för golfspelande poliser. Göteborg stod som arrangör och slaget skulle utspelas på Åsundsholms GK, naturskönt belägen invid sjön Åsunden några mil söder om Ulricehamn. Årets transport genomfördes i en inhyrd minibuss med tillkopplat släp med gott om plats för våra vapen. Stiffe hade efter varierande önskemål förtjänstfullt fixat lagets frukost bestående av tunnbrödsrullar och kaffe. Denna avnjöts i den värmande vårsolen på Hallandsåsens norra sluttning. Resterande del av resan präglades av spänd förväntan samt taktiksnack och laguttagning inför eftermiddagens första lagmatcher.

Väl framme avnjöts en välsmakande lunch tillsammans med våra kombattanter från Göteborg och Stockholm. Som rookie hälsade man artigt på motståndarna och kunde konstatera att de flesta kände varandra väl efter flera års deltagande. Enligt säkra källor har tävlingen arrangerats sedan 1986, möjligen med något avbrott. Lagen består av åtta spelare som under totalt fyra golfrundor, över arton hål, kommer att utkämpas i varierande spelformer. Eftermiddagens spelform är bästboll i tvåmannalag där laget tillgodoräknar sig lagets bästa resultat på varje hål. När det idrottsliga summeras efter rundan kan vi konstatera att Malmö är i delad ledning.

Andra dagen möttes vi av fortsatt fint väder och shortsen åkte fram. Aldrig har väl skådats så många vandrande outpinnar. Banan är i bra ordning, omväxlande och sjönära som den beskrivs på klubbens hemsida. Det som utmärker sig som negativt är teeboxarna som i vissa avseende var mer likt en bunker. På förmiddagens program står singel matchspel och åtta poäng att slåss om. Av någon outgrundlig anledning faller Malmölaget igenom och förlorar alla singelmatcherna. De uteblivna resultaten på förmiddagen grusar möjligheterna till en framskjuten placering.

På eftermiddagen är det åter dags för tvåmannalagstävling, denna gång i formen greensome. Denna spelform innebär att båda spelarna slår ut på varje hål, den bästa bollen väljs och därefter slår man vartannat slag tills bollen är i hål. Goda förutsättningar att få ett bra utgångsläge på varje hål, men därefter krav på båda spelarna att leverera för att lyckas. Vi lyfter oss ett snäpp efter förmiddagens bottenapp men inte i paritet med vår inestående förmåga. Vi bibehåller dock gott mod och avnjuter på kvällen en god middag i trevliga kollegors sällskap. Som alltid när polisanställda träffas så utbytes erfarenheter gällande polisverksamhet och man kan snabbt konstatera att gräset inte är grönnare på andra sidan.

Vår lagkapten och lagets ankare, Mats, har under andra speldagen dra-

git på sig en rejäl pågaförkylning och tvingas lämna återbud till sista dagens spel. Palle erbjuder sig att spela match mot två motståndare parallellt vilket skulle visa sig vara ett klokt beslut. De avslutande singelmatcherna avgörs i samma soliga väder som präglat hela tävlingen. Banpersonalen har vässat greenerna och plötsligt rullar det snabbt. Detta visar sig vara positivt för somliga men inte för alla. Huvuddelen av avslutningsmatcherna är jämna och som lag gör vi en värdig avslutningsdag även om det sammanlagda resultatet inte är godkänt. Efter en rafflande poängstrid står Stockholm som segrare.

Ett extra plus till Palle som krossar motståndarna i sina båda avslutande matcher och ett stort tack till Mats och Christian för er lagledning. Sammanfattningsvis är det åtta trötta golfentusiaster som bordar minibussen och redan nu pratar om nästa års trestads där vandringspriset skall bärgas till Malmö.

Text: Anders "Pinnen" Nilsson

**Foto: Johan Linnarsson
och Ola Wahlberg**

Resultat:	
Stockholm	14,5 poäng
Göteborg	14,0 poäng
Malmö	7,5 poäng

Lars Forsberg
Bokförl. Forum, 2015
www.forum.se

ISBN:
978-91-3714-380-4

Ingvar Nilsson
Kira Förlag, 2010
www.kiraförlag.se

ISBN:
978-91-9773-398-4

Rekommenderad sommarläsning

Lars Forsberg, född 1968, är copywritern som vaknade en morgon och bestämde sig för att prova något nytt. I dag jobbar han som polis och författare.

Att få skratta sig igenom en deckare och ändå få ut något av läsningen känns uppfriskande och befriande. Lars Forsbergs huvudkaraktär, kriminalkommissarie Torsten Rexelius, är en riktig fubbick till chef med noll självinsikt som ger en flera gapskratt under läsningens gång.

Undertecknad har läst bok nummer två, **"Klara, färdiga, dö"**, och ser fram emot den första boken "Rör inte mitt mord". Båda böckerna är nyskrivna och även omorganisationen kommer med på ett hörn. Rekommenderas varmt!

Ingvar Nilsson är född i Malmö 1927. Den f.d. kriminalinspektören har gjort sin skönlitterära debut med boken **"Malmöpågar"**. Han skildrar sin uppväxt på "Backarna", sin familjs öden och äventyr under andra världskriget med gott minne och säker hand.

Ingvar värvade sig i Flottan under kriget och man behöver inte vara flottist eller malmönostalgiker för att välja denna intressanta bok som trevlig sommarläsning. Missa inte detta eminenta tidsdokument!

Boken är utgiven av Kira förlag, som är ett litet oberoende förlag med fokus på författare i Öresundsregionen och vill göra skillnad.

Per Jystrand

Information: Alf Lindstedt, polis sedan 1968, med erfarenhet från ordningspolis, trafikpolis, kriminalpolis, kansli, SÄPO, lärare på Polishögskolan, Ekobrottsmyndigheten och senast föredragande i arbetsrättsutredningarna inom Polismyndigheten i Skåne. Pensionär sedan sommaren 2015.

Kriminalkommissarien berättar

Mårtenstorget i Lund 1970. Siffran 1 visar flyktbilens väg, 2 är Rånarblondinens gångväg över torget och 3 markerar bankbudets promenad från Domus mot serviceboxen i bankfasaden.

Foto: www.bilderisyd.se, fotograf Ernst Henriksson

Rånarblondinen slog till i Lund 1970

Många vittnen såg hur den ljusa kvinnan sprang på den spenslige äldre mannen med plastkassen. Det var under onsdagskvällen den 25 mars 1970 och på Mårtenstorget i Lund. Mannen vräktes omkull och låg kvar på stenläggningen. Kvinnan hoppade snabbt in i en grå liten bil som sakta glidit fram. Hon hade platskassen i sin hand när bilen ökade farten och försvann.

Vittnenas berättelser innehöll uppgifter om en kvinna i tjugooårsåldern, ljust hår,

fin figur och markant smala ben. De manliga vittnena var också samstämmiga om att hon hade en välutvecklad byst. Kvinnorna hade istället lagt märke till hennes gula byxor och röda skor. Ett bilintresserat vittne kunde direkt till poliserna på plats berätta:

- Bilen var en Hillman av äldre modell, en Hillman Minx.

En sko som Askungen

Kvar på platsen låg den äldre mannen i det närmaste oskadd så när som en

stukad hand och vid sidan om honom låg en damsko. En tunn röd ballerinasko i storlek 41. Men plastkassen var borta och med den 146 000 kronor (mer än en miljon i dagens penningvärde). Mannen var nämligen på väg att som bankbud lämna dagskassen från Domus i serviceboxen i väggen till Skandinaviska Enskilda banken. En promenad på mindre än hundra meter. Med endast några meter kvar, blev han frånryckt plastkassen med det karaktäristiska märket och alla pengarna.

Mannen, en före detta militär, hade sedan länge haft som uppgift att tillsammans med någon av de yngre anställda från varuhuset gå med dagskassan. Tanken var att de två skulle se ut som vilka anställda som helst. Systemet ansågs klurigt och säkert - och han hade ju dessutom en batong. Det var ett ganska vanligt sätt att lämna affärernas pengar till banken på den tiden.

Polisen var lyckosam

Lundapolisen, som snart dessutom skulle få förstärkning av länets stödgrupp, hade ett bra utgångsläge. Många uppmärksamma vittnen, en sko från Rånarblondinen kvar på brottsplatsen och redan samma kväll anträffades Hillmanbilen på Finngatan en knapp kilometer från Lunds centrum.

I flyktbilen säkrades delar av fingeravtryck och några hårstrån. Ägaren spårades till Malmö, men han hade sålt bilen någon vecka tidigare. Köparen var en yngre man med sydeuropeiskt utseende som betalat 400 kronor och skrivit sitt namn och gatuadress på en papperslapp, men inte legitimerat sig. Namnet var svårläst och gatan fanns inte i Malmö.

Två dagar efter rånet gjorde en vaktmästare ett säreget fynd i ett sopnedkast. Han hittade en Domuskasse med gula jeans, en ljus peruk, gummihandskar, en sönderriven stor bh, mycket papper och en röd ballerinasko i storlek 41. Teknikerna bidrog med att hårstråna från Hillmanbilen och från skon på platsen var av konstfiber och av samma sort som den ljusa peruken från sopnedkastet.

Ett viktigt kvitto hittades

Det fanns dessutom ett viktigt kvitto från Wessels i Malmö i den upphittade plastkassen. Ett kvitto på en bh och diverse smink. En man som läste om den förklädde rånaren i tidningen, hade handlat i varuhuset i anslutning till bh-inköpet. Han hade lagt märke till att det var en man före honom i kön som köpt en stor bh och smink. Läsaren hade också sett mannens två kamrater som väntade utanför kassan.

Tidningarna skrev mycket om rånet som hade en speciell ingrediens av den utklädda Rånarblondinen. En polis från en närbelägen stad hade läst detaljerna i tidningen - och tyckte de stämde alltför väl med information som han hade. En snabb kontakt med spaningsledningen och nu fanns ett namn; Nagy.

En Domuskasse med kläder gjorde utredarna säkra. Rånarblondinen var en utklädd man.

Foto: www.bliderisyd.se, fotograf Staffan Hagblom

Han bodde i Lund, hade tillgång till en utlandsregistrerad bil, handlade med antika vaser, hade ryktesvis flera pass - och han var försvunnen efter att han en kort tid efter rånet bjudit med sin flickvän på en hastig Europaresa.

Utredningsgruppen identifierade Nagy och hans närmaste kamratkrets, men de var inte kvar i Lund. Kamrater i periferin kunde däremot lämna upplysningar om rörelser på rånkvällen och hur de tre kamraterna nu förmodades vara på semester med sina respektive flickvänner. Husrannsakingar gav inte mycket och mannen var hastigt utflugna och verkade inte ha planer på att återvända i brådrasket. Studierna i sociologi och ekonomi hade uppenbarligen pausats.

Ännu ett kvitto på improvisation

En bil med utländska skyltar som tillhörde en kamrat kunde identifieras via

foton som hittats på studentrummen. Den anträffades efter någon dag i Malmö frihamn. I den bilen fanns ytterligare ett intressant kassakvitto. På ett nollstämplat barkvitto fanns antecknat siffror som mycket väl kunde vara ett telefonnummer. Via en flicka som jobbade i den aktuella baren hamnade utredarna hos en landsman i Stockholm. Mannen förhördes och berättade om sina kontakter i Malmö och Lund. Han berättade också så småningom att han hoppat av rånplanerna i Lund. En kamrat hade kommit upp till Stockholm och berättat.

Kamraten ville att Stockholmarens tillsammans med honom och Nagy skulle utföra en enkel kupp i Lund. Kamraten visste genom tips av en anställd att "en gammal gubbe" gick med dagskassan från ett varuhus till banken varje kväll. Minst 150 000 kronor. De skulle ha två bilar; en flyktbil och en att senare byta

till. En Volkswagen köptes i Stockholm och någon dag därefter köpte Stockholmarens tillsammans med kamraterna en Hillman Minx i Malmö. De besökte ett varuhus i utkanten av Malmö och köpte kläder och lite annat. Hillmanbilen parkerades i vänteläge i de äldre kvarteren av Lund.

Internationell maskerad

De tre männen – Nagy, Stockholmarens och kamraten – provade kvinnokläderna i studentrummet på Internationella studenthemmet i Lund. Nagy skulle sminkad, iklädd peruk och uppstoppad bh kunna komma nära bankbudet utan att hans planer skulle avslöjas. De skaffade falska registreringsskyltar till Volkswagenbilen och besökte Mårtens-torget för en generalrepetition. Från ett fönsterbord på det närbelägna Konditori Ramklints kunde de se den äldre mannen som bankbud promenera exakt som de fått tips om.

Stockholmarens skulle maskerad med en damstrumpa glida upp med bilen och snabbt ta upp Nagy när han fått tag i plaskassen med pengarna. Några gator därifrån skulle de falskskylta och parkera Vw:n och ta sig till

Hillmanbilen där kamraten väntade. Av med kvinnokläderna och polisen skulle inte misstänka tre män i en Hillman.

Trots att Stockholmarens var övertygad om att kuppen skulle lyckas och kanske ge honom uppemot 40 000 kronor, började han tvivla när han ensam avvaktade i det tysta studentrummet. Trots övertalningsförsök bestämde han sig för att hoppa av och menade att det räckte med att vara två för att genomföra rånet. Alternativet var att de utsåg en annan namngiven kamrat till ny tredjeman. Lundabesöket slutade med att Stockholmarens fick Vw:n för besväret och kunde köra med den tillbaka till Stockholm. Han hade fått uppfattningen att kamraterna skulle ha pengarna för att åka ut i Europa och kanske bygga upp en framtid där.

Nu hör det till saken att Stockholmarens parkerade sin begagnade bil fel när han kom hem till huvudstaden. Bilen bärgades till kommunens uppställningsplats under Essingeleden. I den hittade poliserna en damstrumpa som han skulle haft över huvudet när han körde flyktbilen i Lund. Hans uppgifter verkade stämma.

Jag är Rånarblondinen

Nu hade utredningsgruppen tillräckligt för att kunna misstänka tre identifierade män. Åklagare fick de tre – Nagy, kamraten och den nye tredje mannen – häktade i sin frånvaro av Lunds rådhusrätt och de kunde då efterlysas internationellt via Interpol.

Lundapolisens spanare etablerade nu positiva kontakter med föräldrarna till tre flickvänner. De unga damerna var dock inga flitiga vykorts- eller brevskrivare. När det kom livstecken från resorna genom Tyskland, Frankrike och Italien, stod det oftast att "i morgon far vi vidare". Polisen var hela tiden några dagar efter de efterlysta. Det första målet hade varit Monte Carlo och resan gick sedan vidare till San Tropez, Barcelona, Madrid och Torremolinos.

Plötsligt en dag kom kamratens flickvän hem. Hon berättade för familjen och poliserna – som gärna deltog i familjerådet – att hon och pojkvännen blivit oense. Det hade blivit gräl mellan hennes pojkvän och Nagy om pengar som glömts kvar i ett gömställe i en av deras bilar som inte orkat med den hårda körningen i Europa. Bakom stoppningen i bildörren hade kamraten glömt

Vid rånet i Lund 1970 användes en äldre Hillman Minx – kanske enda gången i historien denna biltyp fick agera flyktbil.

Foto: Alf Lindstedt 2016

Det var här på det nu nerlagda Internationella studenthemmet i Lund som kamraterna så detaljerat planlade rånet av bankbudet 1970.

Foto: Alf Lindstedt 2016

80 000 svenska kronor. Det krävdes en sträckkörning med hyrbil för att rädda pengarna.

Även Nagy:s flickvän fick hemlängtan och han ordnade gentlemannamässigt så att hon fick ringa hem från Florens. Efter några hälsningsfraser frågade föräldrarna:

- Vet du vem du är tillsammans med? Rånaren från Lund!

Efter en kort diskussion i enrum hos de bekanta i Florens lämnade Nagy en fullständig berättelse till flickvännen och erkände:

- Ja, jag är Rånarblondinen.

Kamraten greps i Holland

Han berättade om hur de fått tipset om bankbudet och att han ville få ett rikare liv för dem båda tillsammans – än studierna i Lund kunde ge. Han hade fått idén till förklädnaden för att slippa bruka våld. Kamraten hade kört bilen och en tredje man hade tagit hand om bland annat bortscaffandet av förklädnaden.

Flickvännen bröt då med Nagy och kunde åka hem med lite hjälp av Svenska ambassaden i Rom. Hemma väntade familjen och poliserna skrev gärna ner hennes reseskildring.

Den tredje mannen och hans flickvän höll sig kvar ute i Europa tills han greps av polisen i Monaco. Han rymde dock redan dagen efter och lämnade bara kvar sina tillhörigheter; falska ameri-

kanska och italienska pass och tyska legitimationshandlingar. Där fanns också en plastpåse med allsköns förfalskningsmedel som bläck, radervatten, stämplar och stämpeldyna. Hans flickvän kom ensam hem till Sverige och för polisen bedyrade hon att han var oskyldig till rånet.

Kamraten greps på Valborgsmässoafton 1970 i Holland när han landade på Schiphol's flygplats efter ett besök i England. Med sig hade han två svenska falska pass med hans eget foto, ett falskt svenskt körkort och 16 000 svenska kronor. Han hämtades hem till Sverige och erkände några dagar innan rättegången att han hjälpt till att skaffa bilar, varit chaufför vid rånet och fört pengarna ut ur landet. Han dömdes för rån till fängelse i två år.

Den tredje mannen kom hem

Den nye tredje mannen anmälde sig kort därefter själv till polisen i Lund. Det är inte osannolikt att han förstått att han riskerade att fastna en längre tid i ett utländskt fängelse om han greps ute i Europa. När han väl satt inlåst i Sverige, upptäckte polisen att många av hans betyg från skolor i Tyskland var förfalskade. Han dömdes under sommaren för att ha hjälpt till att föra rånpengarna ut ur landet och fick ett år och tre månader för häleri och urkundsförfalskning.

En särskild historia är att han ännu en gång lyckades fly och nu från en transport utanför fängelset i Malmö – bara för att återkomma några dagar därefter för att begära att få ut några av sina personliga tillhörigheter. Han återför- enades med sina tillhörigheter – men innanför murarna.

Rånarblondinen fast – och igen

Kanske blev allas delar i förberedelser, rånet och ekonomisk nytta inte helt klarlagda. En bidragande orsak var säkert att det hölls flera separata rättegångar och de inblandades berättelser kunde därför inte fullt ut sättas emot varandra.

Nagy, Rånarblondinen, lyckades hålla sig kvar ute i Europa och hade nog tidvis sällskap av samma flicka som han inledningsvis flydde med. Men lagens långa arm nådde honom i Italien och han dömdes 1973 till tre års fängelse för Domusrånet. Nu var detta inte den sista gången Skånepolisen skulle träffa Nagy. Han återkom redan 1974 i samband med miljonrånet i Burlöv – men det är som det heter en helt annan historia.

Alf Lindstedt
fd kriminalkommissarie

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

Förnamn

Efternamn

Gatuadress

Postnummer och Ort

E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 24 augusti 2016

Tävlingen är till för tidningen Skånepo-
lisen Sport & Fritids läsare. Om du vill
ha en hel tidning, går det bra att skicka
in en kopia av sidan.

**Vinsten i denna tävlingen blir en bok,
som du kan läsa mer om på sidan 15,
där den presenteras.**

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Gunnel Ehrnlund
Linderöd
2. Göran Westesson
Kristianstad
3. Margareta Wingren
Båstad

56 svar skickades in.

**De tre vinnarna får varsin
bok. (bild till vänster)**

